

[Socialministeren.]

der i øvrigt finder anvendelse inden for forsorgslovens almindelige område. Derimod har det været nødvendigt at opretholde de bestemmelser i den gældende lov, der bygger på en særlig lempelig transgbedømmelse, og som åbner mulighed for ydelse af en noget rundeligere hjælp end den hjælp, der i almindelighed kan ydes efter loven. Jeg sigter herved til den gældende lovs bestemmelser om ydelse af underholdshjælp til tuberkuloseramte, polioramte og værnepligtige samt af overgangshjælp til fraskilte og fraseparerede enlige mødre.

Bortset fra den rationalisering, der ligger i en samarbejdning af den gældende lovs tre hjælpearter til én hjælpear, medfører lovforslaget yderligere en væsentlig forenkling i forhold til den gældende lovgivning derved, at dennes bestemmelser om forsørgelsessted er foreslået ophævet. Den kommune, i hvilken en person har forsørgelsessted, har i første række til opgave at yde hjælp til danske statsborgere under ophold i udlandet og at modtage danske statsborgere til forsørgelse her i landet. Herudover påhviler der forsørgelsesstedet en række andre opgaver såsom at yde råd og vejledning i spørgsmål af forsørgelsesmæssig art og at udfærdige hjemstedsbevis til personer, der agter at tage ophold i udlandet. Da bestemmelsen af en persons forsørgelsessted i praksis volder store vanskeligheder, og da de opgaver, forsørgelsesstedet har efter den gældende lovgivning, har kunnet overdrages enten til den faktiske opholdskommune eller til staten, har regeringen fundet det rimeligt at foreslå den forenkling, som forsørgelsesstedets ophævelse medfører. Jeg vil her gerne fremhæve, at spørgsmålet om personlig rådgivning, som jeg tillægger den allerstørste betydning, efter forslaget er henlagt til den faktiske opholdskommune. Der er for mig ingen tvivl om, at der er et behov for en bredt anlagt rådgivningsvirksomhed, og det er hensigten nærmere at uddybe dette i et cirkulære til loven.

Også forsorgslovens bestemmelser om særforborg, d. v. s. forborgen for sindssyge, åndssvage, blinde, døve, vanføre m. v., vil blive betydeligt forenklet ved lovforslagets gennemførelse, idet bestemmelserne herom har kunnet samles i ganske få paragraffer

omfattende alle særforborgsgrene i modsætning til nu, hvor systemet er det, at der findes bestemmelser for hver enkelt særforborgsgren.

I tilslutning til omtalen af særforborgen vil jeg gerne fremhæve, at der ved lovforslagets § 58, stk. 2, åbnes mulighed for i særlige tilfælde at yde en tidsbegrænset underholdshjælp, der i omfang ligger noget over det almindelige maksimum for underholdshjælp efter forsorgsloven på 85 pct. af den indtægtsbestemte folkepension, men som på den anden side ligger under grænserne for den særlige, rigelige hjælp til tuberkuloseramte, værnepligtige m. fl. Den omtalte bestemmelse går nærmere ud på, at der i visse tilfælde — ganske særlig i transgsituationer af begrænset varighed, hvor trangen skyldes sygdom — skal kunne ydes hjælp med et beløb svarende til, hvad der kunne være ydet i invalidepension eller folkepension.

Når det er fundet påkrævet at foreslå et sådant mellemniveau for underholdshjælp i de omtalte tilfælde, hænger det sammen med, at der allerede efter den gældende lovgivning har været adgang til at yde hjælp af denne størrelse til sindssyge, blinde, kræftpatienter m. v. Regeringen har imidlertid ikke fundet det rimeligt at begrænse bestemmelsen til de nævnte sygdomstilfælde, men foreslår, at den fremtidig bliver af mere generel karakter.

I forbindelse hermed er det foreslået, at der i de omhandlede situationer åbnes adgang til ved transgbedømmelsen at bortse fra mindre formuebeløb, således at man ikke nødvendigvis behøver at stille krav om, at sådanne formuebeløb, der kan være opsparet til formål, der fortjener støtte fra samfundets side, opbruges i en akut transgsituation.

Af andre rationaliseringsforslag skal jeg endvidere fremhæve, at den gældende lovs afsnit III om børnebidrag til enlige forsørgere er foreslået betydeligt forenklet, hvorved det har været muligt i vid ustrækning at undgå den gældende lovgivnings utallige henvisninger mellem paragrafferne indbyrdes, hvilket hænger sammen med, at disse bestemmelser er opbygget stykkevis. Som følge af ophævelsen af kommunehjælp bliver der ikke længere tale om at omkontere bidragsrestancer til kommunehjælp,